

קראתי להנהלת חסיפה הסוציאליסטית והצעתי אתהרעיוני על הנהלת של
שבעה... אמרתי שתהיה הוא כמעט דמיוני, אבל אין כמעט כל אפשרות
לתקום הנהלת גדולה. אחדים מן החברים התנגדו לדבר בפרינציפ, רוב
החברים התנגדו משום שלא האמינו באפשרותו. אמרתי להם - תנו לי
לנסות. אמרו בחצי לב - טוב. הלכתי. לי היה ברור הדבר של
בשלושה גורמים: אסיעתנו, באוסיסקין, גל הסורתי. סח שיאמרו
אנשי ב' לא היה חשוב בשבילי, כי סוף סוף אפשר יהיה לתקום הנהלת
גם בלעדיתם, אם אלה יתקשו. ואשר לאנשי א' - ידעתי שאם סיעתנו
תחליט על הנהלת קטנה יוכרחו גם אנשי א' להסכים, בכל אופן מצדם
אין סכנה. לעומת זאת לא ראיתי כל אפשרות לבצע הנהלת קטנה בלי
הסכמת הסורתי, ולמען השיג את הסכמת הסורתי היה נחוץ לי באוסיסקין
יהיה אחי כעניין זה. וחלכתי קודם כל לאוסיסקין. סיפרתי לו מצב
מו"ם וגודל ההנהלת הצפוי והחליטת תכנון בצורה זו - ה' ס ענתו
הנהלת של שבעה בחשתיחותי.

צדקה - ענני, אבל אחרת הסוער. הנהלת גדולה היא
אסון לציונות וכושל לקונגרס, אולם יש כבר 20 איש שחלבו לישון
בחברי ההנהלה - ולא חוכל כבר לשנות, כי אלה לא יתנו.
אמרתי לו, אף על פי כך - ננסה. אמר: טוב - אני
סוכן, אולם אין אני יכול לשכנע להנהלה. וקנתי, בריאותי אינני
שלמה, ואיני יכול לקחת על עצמי עול גדול כזה. כי אם אעשה
בהנהלת אצטרך להיות יו"ר ההנהלה. לכך אין לי כוחות. אני סוכן
לשיוח נשיא מוח"ס הציוני - אם תסכים שתקונגרס יבחר בי, ובחור
יו"ר מוח"ס אשתחף בישיבות ההנהלה ברעה סיעת.

הסכמתי לכך מיה. ואמרתי לזו הנהלת של שבעה

החכנ רק בהסכמת הסורתי, עליך ללכת לסורתי. דבר עם חרב ברלין.

אמר טוב. הלך הוא לרב ברלין ואני שבתי באותו ערב להנהלת חסיפה

סרגון, יד אלול תרצ"ה - 12.9.35

גאולה ועמם חיקרים -

הסכמתי אחסול באספץ הסיפור, כי חלכנו לראות את

המסעונים - טיול של חצי שעה במעלה החר. על מקום זה אומרים שהוא

מקום הטיול היפה ביותר בכל העולם. איני יודע אם זה ככה, ידעתי

רק שמקום יפה יותר לא נזדמן לי לראות. חולכים בשביל צר על חר
 מחנא ועולה. משמאל - קיר זקוף, כמעט אנכי, בעומק של מאות
 מטרים, נמוע עצים גבוהים וישרים שכאילו מרחפים באויר, הקיר
 הירוק והחלול מגיע עד שפת האגם למטה. מימין - מעלה חר המכסה
 את כל האופק. מבין העצים שבשמאל מבתיק "אגם ארבעת המדינות" -
 אגם מארך, עקלחון השולח לשונות ארוכות לכל עבר. מימין הירוקים
 רוקים ונוחרים בלי זיע, אך בע בור מפינה או דוגה או סירה -
 סתחלים משברים דקים ומחפורים ומחאככים עם שטח נבלעים שוב בראי
 חמים החלקים והנוצצים. ורק בנשוב רוח - סחרוצצים קסמים
 עגולות ודקות, וחיו פני הים כשמיח מחרוזת כסף ופז. צף ונר לאט
 בשלוות במחון. וגדות האגם - דשא ועצים מוריקים בשפע ניצם. אף
 כבד, אף חלקה, אף טפה ללא דשא לא חמצא מחוץ ליער הפורש רשתו
 בחר ובגאי. ובאשר יער - יער. גבהים, זקופים, ענקים וצמחים
 מודקפים העצים - ואחת תל מורשת-אבות היא וחס. כאן עמדו חס
 עשרות ומאות שנים, וכאן עמדו חוריהם וזקניהם עד יערי-כראשית
 הקדמונים. - וביטעה חירק והעצים וחמים השופעת בכל אשר הפנה
 יש שאחת מצמער על חסלונים חבבחים וחרבבים הפוגמים את חור הנוף -
 אבל אחת מפנה עיניך - וחרים, צוקים, סלעים עולים ויורדים מעבר
 לאגם, ושוב כרים ויער, חרים וגאיות, ומעמוני פרות רועות באחו,
 וצעצועי-בחים במרחק - ומימיןך מעלה חר אסם, ירוק, ולפעמים שביל
 צר סתחל ועולה, ואחת חולך כשבוי בידי חקסם תשפוך כרחבות כזו
 על סביבותיך, - עד שאחת מגיע ל"ליפט" החצוב פסלע הקיר ומעלה
 אוחק 165 מטר לפסגת החר. למקום זה קוראים "חמטשוונר". כל האגם
 חאריך משחרע לעיני חפסנת מקצח לקצח, חכפרים העירות והסלונים
 חמנרים את שפתו פרושים לפניך כאילו ישבת באווירון, ומעבר חשני
 שלשלה חרים, עמקים וגאיות, גבעות וכרים, יערות ושרות - שפעת
 ירק ויפעת חרים ללא קץ וללא סוף - ומנוחת ושקט ושמי תכלת ושמש
 מאירה וצננת - וקל, ונוח ונוטה לנמנם... אויר החרים מסבך -
 אבל שכרון יחיד במינו, ללא ועזוע, ללא חחרבנות, שכרון מרגיע,
 מלמך ומצנן.

וחורת - יורד תליפט, חאונק סצסמס, וחורת בשביל

חקסמים על פי חחום מוריקה - חצי שעה וחדרך חסלולת חמוליכה לסרוגן.

בין צוקי ההרים שוקעת השמש וחיער מהכנס יותר ויותר בשתיקתו,

באילו אחת שומע קול הרמסה. ושוב בחדר הקפן וחנסוך.

תפרוונקא מביא העחונים מהעיר - ואני יוצא מעולם

הרים ואגמים ונכנס לעולם הסכסוכים וריבי העמים. מה מגנף - מהי

תחיל המלחמה בעולם - ומה יחיה אחר כך?...

ועכשיו להמשכת הסיפור.

שבתי להנחלת חסיעה ומסרתי שיחתי עם אוסישקין.

המתנגדים לרעיון השבעה לא חיו כל כך מרוצים. שבתי לאוסישקין

ומצאתיו לאחר שיחתו עם הרב ברלין. הוא מסכים להצעה, אבל אין

יכול להביא את המזרחי, כי הוא המועמד להנהלה, ולכן על אוסישקין

ללכת לסעודה המזרחי. אמרתי לאוסישקין שילך. ענני שהוא מוכן,

אבל הוא רוצה לדעת אם ההצעה היא הצעה רשמית. כי הוא ילך לסיעה

ונניח שישפיע והמזרחי יקבל את ההצעה - אחר כך יחברר שחשטאל מתנגד

לכך - וחיה לצחוק. אמרתי לו אין זו לע"ע הצעה רשמית, אלא

הצעתי הפרטית, אולם את המזרחי יסכים לכך אני מקבל על עצמי להעביר

הצעה זו בסיעתנו. אוסישקין אמר שאין הוא יכול שתנאי זה ללכת

למזרחי. עליו לתודיע שיש הצעה רשמית, אחרת אין לו במה ללכת.

שאלתי מהי הוא מתקונן ללכת. ענה - מחר, כי הלילה כבר מאוחר.

מחר בבוקר ילך אם אגיד לו שההצעה היא מסעם הסיעה. תבטחתי לתת

לוהתשובה עד חצות בבוקר וקראתי את הנהלת הסיעה ודרשתי שיחליטו

רשמית אם מסכימים לשבעה או לא. חיה וויכוח ארוך. אחר או שנים

נמנעו, שלושה הצביעו נגד - וחרוב אישר את ההצעה.

בבוקר בחצות סלפנתי לאוסישקין שההצעה היא רשמית.

אוסישקין הלך למזרחי - והמזרחי דחה את ההצעה. המתנגד העיקרי

חיה המועל המזרחי.

בינתיים נחפרסם דבר הצעתי ברבים. מסביב לקונגרס

ההצעה נתקבלה ביחידה הראויה לקונגרס. אולם לא כן בספלנות. בכל

פעם שפגשתי אחד מעשרים המועמדים להנהלת הכרתי בפניו חזוועים

ובזעם מבטו כי הוא רואה בי מתקש...1 מקורבי המועמדים

יצאו חצץ - כמובן לא להגין על מועמדיהם, אלא להציל את המולדת...

ואף על פי סלל הרעיון דרך לעצמו בשתי חסיעות - אלף וביה. סיעה

אלף החליטה שאם הצעת השבעה תקום יהיה מועמדה לא רופין אלא גרינ-
בוים. סיעת ב' סדרה לא קבלה את אומשסקין כנציגה - אלא דרשה את
רוסנשטרייך. אולם המזרחי עמד בחתונתו כסלע איתן. רווקא שנים
כי הפועל המזרחי צריך להיות בהנהלה, אבל המזרחי לא יוכל להיות
מיוצג ע"י הפועל המזרחי. ולכן שנים, ואם למזרחי שנים - מוכרחים
להם לאלף יותר משנים, ולפועלים עוד יותר, ואז בית לא יסתפק באתר,
ואנחנו חוזרים שוב ל-15 - 20...

שני ימים עבדתי בסרך עם המזרחי והפועל המזרחי -
ולשוא. שפירא, המועמד של הפועל המזרחי, הסביר לי ניוסיו:
הנוער שלהם בפולין רוגז. מקפחים אותו בעליה. מקפחים בפקידות.
הם מתרעמים למה הפועל המזרחי נגדר אחרי ההסתדרות. בועידת קרקו
נצטרף חלק של הנוער לאגף "חיוצאים". בקוסי רב עלה בירי הפועל
המזרחי לכבוש חלק של הנוער. אמרו לזו הפעם יוטב הסצב. בקונגרס
זה יכנס הפועל המזרחי להנהלה, ינהל את עניני העליה ויחקן את כל
המעוות הנקשה עד עכשיו. - ואם עכשיו לא יכנס הפועל המזרחי לתנ-
הלה - כפי הצעתי - יצא שרימה את חבריו, והאכזבה תגדל והמרירות
תגדל ויחגבר האגף הרוויזיוניסטי. אמרתי לשפירא ולחבריו: שפירא
אינו ראוי להיות חבר ההנהלה. ואין חכמה שהפועל המזרחי ישלח
איש להנהלה. נסכים להכניס את שפירא למחלקת העליה, לא כפקיד
סתם, אלא כסגן מנהל אשר יאשר ע"י הו"ח"פ הציוני, ואז יסיג
הפועל המזרחי את מבוקשו - אבל במידת הנכונות לפי מה שסניע לו,
ולא יותר מזה. אולם הפועל המזרחי נתעקש. המזרחי נצחק אף הוא.
ביום השני בשעה מאוחרת בלילה (אחרי שלוש) בהאספה הנהלה סיעתנו
לרון במצב. רמו הציע שנעמוד על אחת משהי התצעות - שבעה בהצעתי
או ההנהלה הקודמת. רוב החברים הסכימו לכך, ניסו לחקן הצעת
השבעה שבסקום שבעה יהיו השעה (עוד אחד משלנו וגם קוסין) - אבל
הוברר שאם נזיו משבעה סניע לא לחשעה אלא לחמשה עשר... אולם
שתי התצעות של רמו חיה קוץ אחר: יצא שאם לא יסכימו לשבעה ונשאיר
את ההנהלה הקודמת תחבטל הקואליציה הרחבה אך ורק מפני שאנו מחנ-
דים לכניסת הפועל המזרחי להנהלה - מה שלא קל בשבילנו... החלטה
לכנס בכל אופן את הועדה המחסדת.

ועדה זו קימה בכל קונגרס, והפקידה למנות הנהלה

ולחציע לקונגרס. הפעם לא היה לוועדה זו עבודה, כי המוס"ם בדבר
סגור התנהלה התנהלה ישר בין הספלגות. הפעם החלטנו לכנס את הוועדה-
כי ראינו שבמוס"ם מיוחד עם המורתי לא יצא כלום.

המורתי חציע כמקמך שלו לא את הרב ברלין אלא
את הרב פישמן. אחדים בתוכנו דרשו לסרב לפישמן ונדרוש רק הרב
ברלין.

הרב אוסטרובסקי בא אצלי ואמר לי שאם אנו רוצים
את הרב ברלין יש רק להבטיח משהו בתנהלה לרב פישמן. דחייתי הצעה
זו. אמרתי - תבחרו אתם את אשר תבחרו, זה לא ענייננו. כי לא
ראיתי שבדאי לנו לריב עם מורתי לטובת ברלין. התנהלותו של הרב
ברלין בקונגרס עם היחז מכוערת. סגור יצא "חשביה" של המורתי,
ולא מצאתי כל יסוד לריב את ריבו. מקמך של מורתי הוא עניינו
של המורתי. פישמן אמנם אינו אדם חביב ביותר וחשוב ביותר, אבל
לא ראיתי עדיין את גדולתו הציונית ותאנושית של הרב ברלין.

ותנהנו למורתי שהוא יכריע. אולם הפועל המורתי
לא וזיחר. שפירא שאלני אם אסכים שהוא יבחר לסגור בקונגרס.
אמרתי - לא. והפועל המורתי עמד בסרובו. ביום האחרון לקונגרס
נקראת הוועדה המסדרת. אני כבר לא יכולתי לעמוד על רגלי, וגשארתי
במלונאי. אולם ע"י המזרח המליפןן עמדתי בקשר עם הנעצת. רחז,
יו"ר הוועדה המסדרת חציע הצעה חשכעה. מורתי חוריע שהוא מתנגד.
קבוצת ב' חודיעה אז שהיא מסכימה לשבעה - גם בלי המורתי. בשטמק
זאת המורתי חזר מדעתו - והסכים. התנהלה נולדת. והתצעה הפנסם-
סית של שבעה קמת.

לישיבת הנקילה באתי - בשאריה כזוחתי. היחז זו
ישיבה נאם ותזונת.

נשיקות

אבא.

טרוגן, טו אלול תרצ"ח, 13.9.55

גאולה ועמם חיקרים -

אחמול לבנות קרב נמקח אמא לוונציה ומחר היא

מפליגה משם, ובעוד ששה ימים תגיע לחיפה. חלכתי אחרי הצהריים